

crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

**Més Babiaca
que Tizona***El Cid, la leyenda*

Direcció i guió: José Pozo. Veus: Manel Fuentes, Natalia Verbeke, Sancho Gracia, Loles León, Miguel Ángel Rodríguez *El Sevilla*. Espanya, 2003, 80 minuts. Lauren.

- 1. De què va?** El jovencell Rodrigo Díaz de Vivar és una cabreta lirona al voltant de la brava Jimena, fins que el rei Alfonso el fa fora de Castella per la Jura de Santa Gadea...
- 2. Com va?** *Mío Cid, ni chicha ni limoná*. El lleidatà José Pozo organitza un *western* castellà amb un Cid Campeador que campa consirós per l'*ancha es Castilla*. Si dividim el film en dues parts, la primera correspon al Rodrigo curt de gambals. I com qualsevol adolescent *heavy* d'ara, és capaç d'articular aquesta frase: "*Le pongo el nombre de Jimena a la yegua porque así pensaré en ti cada vez que la monte*" i quedar-se tan ample davant una Jimena distreta. En la segona part, el noi es converteix en heroi inversemblant que guerreja a través d'ombrívoles terres i tètrics castells. Inspirant-se en una estètica Disney abrandada, Pozo dissenya l'heroi amb més músculs que no pas cervell (Hércules) nodrint-lo amb més combuterol que el que mai no es van cruspir les pobres vaques boges juntes. Un Cid *Terminator* cristià que faria le delícies de Mr. Schwarzenegger si tingués temps per perdre'l. I Menéndez Pidal ni consta, ni cobra ni maldita la gràcia que li faria la mascota del Cid.
- 3. I va:** reservada per a amics i parents del director i patriotes dels *dibus* animats sense fronteres.